

Av **eldste Benjamin De Hoyos**
i De sytti

Kalte og hellige

Hvor velsignet vi er som har fått komme inn i dette fellesskapet med de siste-dagers-hellige!

Mine kjære brødre og søstre, jeg ber om at Den hellige ånd vil hjelpe meg å fremføre mitt budskap.

Under mine besøk og på konferanser i staver, menigheter og grener føler jeg alltid stor glede over å møte Kirkens medlemmer, de som både i tidens midte og i dag blir kalt hellige. Den fred og kjærlighet jeg alltid føler sammen med dem, hjelper meg å føle at jeg er i en av Sions staver.

Selv om mange kommer fra familier som har vært medlem i to eller flere generasjoner, er mange andre nye konvertitter. Til disse gjentar vi apostelen Paulus' velkomstord til Efeserne:

“Så er dere da ikke lenger fremmede og utlendinger, men dere er de helliges medborgere og Guds husfolk, bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv” (Efeserne 2:19–20).

For noen år siden, da jeg virket ved Kirkens kontor for informasjon og samfunnskontakt i Mexico, ble vi invitert til å delta i et radioprogram. Hensikten med programmet var å beskrive og drøfte verdens forskjellige religioner. To av oss fikk i oppdrag å representere Kirken og svare på spørsmål som kunne bli stilt i et slikt program. Etter flere reklamepauser, som de kaller det i radioen, sa programlederen

følgende: “I kveld har vi med oss to eldster fra Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.” Han stoppet opp litt og spurte så: “Hvorfor er Kirkens navn så langt? Hvorfor bruker dere ikke et kortere eller mer kommersielt navn?”

Min ledsager og jeg smilte over dette fantastiske spørsmålet, og forklarte så at Kirkens navn ikke ble valgt av mennesker. Det ble gitt av Frelseren gjennom en profet i disse siste dager: “For slik skal min kirke kalles i de siste dager, ja, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige” (L&P 115:4). Programlederen svarte kjapt og med respekt: “Da vil vi gjenta det med glede.” Jeg

husker ikke hvor mange ganger han gjentok Kirkens betydningsfulle navn, men jeg husker den gode ånden som var tilstede da vi forklarte ikke bare Kirkens navn, men også hvordan det angår Kirkens medlemmer – de siste-dagers-hellige.

Vi leser i Det nye testamente at medlemmene av Jesu Kristi kirke ble kalt kristne for første gang i Antiochia (se Apostlenes gjerninger 11:26), men de kalte *hverandre* hellige. Hvor gripende det må ha vært for dem å høre apostelen Paulus kalle dem “de helliges medborgere og Guds husfolk” (Efeserne 2:19), og også si at de var “kalte og hellige” (Romerne 1:7; uthevelse tilføyd).

I den grad Kirkens medlemmer etterlever evangeliet og følger profetenes råd, vil de, litt etter hvert og til og med uten å merke det, bli helliggjort. Ydmyke medlemmer av Kirken som daglig holder familiebønn og daglig studerer Skriftene, arbeider med slektshistorie og ofte vier sin tid til å arbeide i templet, blir hellige. Dette er de som vier seg til å danne evige familier. Det er også de som setter av noe av sitt travle liv til

Ushuaia, Argentina

å redde dem som har kommet bort fra Kirken og oppmuntre dem til å komme tilbake for å sitte ved Herrens bord. Dette er de eldster og søstre og modne ektepar som tar imot et kall om å virke som Herrens misjonærer. Ja, mine brødre og søstre, de blir hellige i den grad de oppdager den varme og gode følelsen som kalles nestekjærlighet, eller Kristi rene kjærlighet (se Moroni 7:42–48).

De hellige, eller Kirkens medlemmer, blir også kjent med vår Frelser gjennom lidelser og prøvelser. La oss ikke glemme at til og med Han måtte lide alle ting. “Og han vil påta seg døden, så han kan løse dødens bånd som binder hans folk. Og han vil påta seg deres skrøpeligheter, så hans indre kan fylles med barmhjertighet i kjødet, så han i kjødet kan vite hvordan han skal hjelpe sitt folk i forhold til deres skrøpeligheter” (Alma 7:12).

I de senere år har jeg sett mange menneskers lidelse, heriblant mange av våre hellige. Vi ber stadig for dem om at Herren må gripe inn slik at deres tro ikke må bli svekket, og at de må gå fremad i tålmodighet. Til disse gjentar vi disse trøstende ord fra profeten Jakob i Mormons bok:

“Mine elskede brødre, kom til Herren, Den Hellige. Husk at hans stier er rettferdige. Se, veien for menneskene er smal, men den ligger i rett kurs foran dem, og portens vokter er Israels Hellige, og han holder ingen tjener der. Og det finnes ingen annen vei enn gjennom porten, for han kan ikke bedras, for Gud Herren er hans navn.

Og for den som banker på, vil han lukke opp” (2 Nephi 9:41–42).

Uansett hvilke omstendigheter, prøvelser eller utfordringer som måtte omgi oss, vil det å forstå Kristi lære og hans forsoning være kilden til vår styrke og fred – ja, brødre og søstre, den indre ro som kommer fra

Ånden og som Herren gir sine trofaste hellige. Han nærer oss idet han sier: “Fred etterlater jeg dere. ... La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke!” (Johannes 14:27).

I mange år har jeg vært vitne til trofastheten blant Kirkens medlemmer, hellige i de siste dager, som med tro på vår himmelske Faders plan og vår Frelser Jesu Kristi forsoning har overvunnet prøvelser og lidelser med tapperhet og stor entusiasme, og slik holdt ut og gått videre på den snevre og smale sti til helliggjørelse. Jeg kan ikke med ord utrykke min takknemlighet og beundring for alle disse trofaste hellige som jeg har hatt gleden av å være sammen med!

Selv om vår forståelse av evangeliet kanskje ikke er like dyp som vårt vitnesbyrd om at det er sant, vil vi få

hjelp i alle våre vanskeligheter, prøvelser og lidelser hvis vi setter vår lit til Herren (se Alma 36:3). Dette løftet fra Herren til sine hellige innebærer ikke at vi vil gå klar av lidelser eller prøvelser, men at vi vil bli hjulpet gjennom dem og at vi vil vite at det er Herren som har hjulpet oss.

Mine kjære brødre og søstre, hvor velsignet vi er som har fått komme inn i dette fellesskapet med de siste dagers-hellige! Hvor velsignet vi er ved at vårt vitnesbyrd om Frelseren står sammen med tidligere og nålevende profeters!

Jeg vitner om at vår Herre, Israels Hellige, lever og leder sin kirke, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, gjennom vår kjære profet Thomas S. Monson. I vår Herre Jesu Kristi navn. Amen. ■